

NEI

TIL SALG AV NORGE

DISKUSJONSELAD FOR OSLO/AKERSHUS AKTIVED

FOLKET 2 FEBRUAR 1971

OM GRUNNLAGET FOR VARIG FRONT.

Arbeiderkomiteen er inne i en vanskelig fase. Utmattelsen etter valgkampen synes å sitte i, aktiviteten i lokalkomiteene varierer svært mye. Det er mye usikkerhet og forvirring ute å går. Iva nå heftet har ikke gitt noen avklaring på spørsmålene om hvilket grunnlag fronten skal ha, og hvilke arbeidsoppgaver vi skal gi oss i kast med.

Jeg skal i det følgende gi noen retningslinjer for hvordan diskusjonene på heftekan målrettes.

I: Valgkampen har øket den politiske interesse og det politiske nivå i folket. Men seieren har ikke ført til noen grunnleggende endring i maktforholdene i Norge. Ja-folket i stat næringsliv og organisasjoner forbereder nye framstøt for å få oss inn som fullt medlem. Det er fremdeles en imperialistisk blokk som vil gjøre sitt beste for å få oss ned.

Derfor er vi i en DEFENSIV situasjon. Vi må utforme en defensiv politikk

som svar på makthavernes opplegg. Derfor er det (bl.a.) galt å gå imot hele frihandelsavtalen. Det ville være et for offensivt krav.

2: Etter seieren den 25 har visjörrådet retten-retten og muligheten til å utforme vår egenpolitikk i behold. Vår oppgave må være å forsvare sjölråde retten i forhold til de avtaler som skal vedtaes ved forhandlingene

med EEC. Vi må utforme politikk og arbeidsprogram slik at vi har mulighet til å:

A: Oppnå delseire i forhold til avtalen

B: På flest mulig med i arbeidet i den varige fronten.

Vi må med andre ord utforme en grunnlag som kan godtaes av hele fronten. (Ikke bare medlemmer i arbeiderkomiteen.) Det krever visse taktiske vurderinger.

3: Den viktigste trusselen mot sjölråderetten vil etter alt å döme bli en frihandelsavtale med utviklings-

HVA NÅ? Heftet om frihandel er kommet. Pris kr 1,-.

klausul. Etter svensk mønster vil avtalen da ha med en paragraf som gir muligheter til å utvide samarbeidet med EEC på andre områder enn det som står i avtalen. Den gir . . . a.o. en EEC-vennlig regjering mulighet til å arbeide for en nærere tilknytting til EEC.

Dette er vi i mot.----- en skal vi stoppe der. Skal våre paroler være:

Fortsett kamp mot medlemskap i EEC-forsvar sjölråderetten.

Nei til "utviklingsklausul" i en frihandelsavtale.

Vi tror ikke det. Argumentasjonen mot utviklingsklausul må nødvendigvis innebære en presisering av hva slags videreutvikling vi ikke vil godta.

Da blir vi nødt til å trekke inn avtalens øvrige innhold i vurderingen. Spørsmålet blir da hvilke krav vi må stille til en frihandelsavtale.

På hvilket grunnlag kan vi så skille ut visse deler av avtalen?

4: Det er mulig å ta utgangspunkt i massenes politiske nivå, deres ønsker og krav etter valgseieren. Hva er så massenes subjektive nivå?

Avslørte valget at folk er innstilt på en kamp for å trykke primærnæringene kjempe mot sentralisering o.s.v. ER det n.a.o. politisk og taktisk riktig å gå i mot avtaler som hindrer oss i å utvide fiskerigrensa, støtte og trykke landbruk og industri i distriktene? Er det slike paroler vi kan få størst oppslutning om -og vinne fram på?

5: Vi kan gå imot avtalen ut fra en objektiv vurdering av hva som i størst grad svekker vår suverenitet og truer sjölråderetten. Vil da avtaler som peker på utjevning av rentenivået, omlegging av konsesjon og valutalover, fritt arbeidsmarked o.l. bli det viktigste?

Er dette saker som er i samsvar med folkets ønsker og politiske forståelse og som kan samle brei oppslutning?

6: De som ønsker nærest mulig samarbeid med EEC har sterke maktposisjoner i partiene LO, stat og næringsliv. De vil legge et stort press på folk-særlig på arbeidsplassene. Vår oppgave må være å lage et motpress.

Hva må innholdet i politikken vår være for at vi kan utvikle dette motpresset og kunne mobilisere på arbeidsplassene?

7: Hva med EEC-politikk i Norge ?

Man må regne med en åpnere politikk utad til EEC. Eks. er faren for kapitalflukt og øket utenlandsk kontroll i Norge åpenbar.

EEC-politikk innad ilandet er samsynlig.

Er statsbudsjettet etter EEC-mønster? Hva med dyrtidsframstöt--noms---sentralisering.

Hvilket utgangspunkt skal vi ta i vurderinga av disse tingene ? Er det et grunnlag for aksjoner?

8: Forsök på et svar.

Under valgkampen tok mye av enhetsfrontens samlede argumentasjon utgangspunkt i motstand mot gjennomføringa av EEC s 3 friheter:

fri etableringsrett===fri kapitalbevegelse===fritt arbeidsmarked.

- Denne enighet gjelder enda. Vi tror mye av vår argumentasjon skal ta utgangspunkt idette i vurdering av frihandelsavtalen og uten/innenrikspolitik.
- Vi går imot en politikk som legger opp til en fri etableringsrett f.eks. i frihandelsavtaler spørsmål som valutalover - konsesjonslovene osv.
 - Vi går imot opplegg som peker hen mot frie kapitalbevegelser - fri konkurranse - f.eks. gå imot en avtale som fratrar oss retten til etableringskontroll, subsidiere, støtte til utkantindustri.
 - Vi går imot utvikling av et fritt arbeidsmarked.

Dette er ikke et ferdig opplegg. Det krever videre diskusjon. Vi tror det kan føre arbeidet ut fra "Hva nå"-heftet et steg videre.

XXXXXXXXXX

Landsutvalget kom etter diskusjoner fram til følgende forslag til paroler for EEC-motstanden i tida framover:

Enhetsgrunnlag for alle motstandere:

- Fortsatt kamp mot medlemskap i EEC- forsvar sjölråderetten!
- Forsvar folkeviljen- nei til undergraving av folkeavstemninga!

Grunnlag for Arbeiderkomiteens politikk:

- Kamp mot avtaler som binder Norge til gradvis større politisk avhengighet av EEC !
- Nei til "utviklingsklausul" i en frihandelsavtale !
- Nei til avtaler som begrenser Norges suverenitet på viktige områder som fiskerigrense, landbrukspolitikken og støtte til industri i utkantene !

H V A S K A L V I G J Ö R E ?

Vi er enige om at det snart er tid for å markere seg utad !

Hvordan skal vi gjøre det? Når skal vi gjøre det?

Hilke krav skal vi stille? Dette er et politisk og taktisk spørsmål.

1. Vi ser på de distriktsvise massene som springbrett for utadrettet virksomhet.

Målsettinga må her være å få med andre organisasjoner i diskusjon på

1. hvilke krav må vi stille
2. linjene for fronten
3. konkrete arbeidsprogram.

Oppsummeringene må propageres utad.

Vi mener massekonferanser bör avholdes i uke 48): 15-24 november.

Vi tror det er riktig å avholde en egen ungdomskonferanse.

Dette ønsker vi synspunkter og ideer på.

Vi vil avholde et kontaktmöte med massekonferansearrangörene og

O / A ledelsen i uka 1-7 november.

"HVA NÅ"- diskusjon i Bjölsen arbeiderkomite.

Bjölsen arbeiderkomite har diskutert hvor vi står nå etter folkeavstemningen. Fordi vi følte og føler oss svært usikre, vil vi gjerne ha kommentarer fra andre som har hatt studier og diskusjon på det samme emnet.

1. EEC-medlemskap vil føre til at vi gir fra oss viktige deler av sjölråderetten vår. Roma-traktaten er uoppsigelig, vi ville ha store problemer med å melde oss ut. Suverenitet derimot er et mer relativt begrep, suvereniteten vår er blitt svekket ved for eks. NATO-medlemskap, og den vil svekkes videre med en handelsavtale. Det er imidlertid mindre viktig enn tap av sjölråderett. Handelsavtalen kan sies opp.
2. Vår linje må fremdeles være å gå mot fullt medlemskap. Jærkraftene har ikke gitt opp. Fækta/Gallup skal fortsette sine meningsmålinger, og det er ikke usannsynlig at höstens stortingsvalg kan bli et nytt EEC-valg. Å fortsatt kjempe mot fullt medlemskap vil samtidig si å bevare bredden i fronten. Det vil dessuten være taktisk feil å gå mot handelsavtale nå. Våre venner, folk vi møter på stand osv. kan lettere föolge oss når vi fremdeles tar utgangspunkt i kampen mot fullt medlemskap, og heller viderefører underveis til hvilke krav vi må stille til en handelsavtale.
3. De krav vi bör stille kan vi först og fremst få klarnet i ved å se på Sveriges avtale. Der står utviklingsbarheten sentralt, det legges vekt på konkurransereguleringer og et fritt arbeidsmarked. Alt dette er aspekter vi må kjempe mot. For Norge er det spesielt viktig å sikre jordbruk og fiske, som er de miljøvennlige næringene våre. Forövrig må vi ha en realistisk holdning til dette spørsmålet. Frihandel er bra relatert til medlemskap, men mindre bra relatert til hva vi kunne ønsket oss.
4. Hvem som er våre venner og hvem som er våre fiender nå? Så lenge vår linje er å gå mot fullt medlemskap, betyr det at alle andre som også kjemper mot fullt medlemskap står på vår side. Det betyr at f.eks. Korvald hörer med til fronten, men at vi må kritisere ham når han gjør noe dumt som kan före ham dit han ikke vil, f.eks. når han arbeider for en avtale med utviklingsklausul. For Korvald er frihandelsavtale et mål, mens for vilkøer er den et middel.

Erfaringer fra HVA NÅ-stand.

Bjölsen arbejderkomite hadde sin første stand etter folkeavstemninga lørdag 21/10. Vi solgte "Hva nå"-heftet, og delte ut det Kamp mot EEC og Dyrtid - ekstra som kom like etter folkeavstemninga. Det var to grunner til at vi syntes det var viktig med stand nå. For det første hadde noen av oss truffet vaklende motstandere som angret på at de hadde stemt nei. De var redd for at arbeidsplassene ble flyttet til Danmark, og dessuten holdt vi på å få en borgerlig regjering, og alt var bare rot og usikkerhet. Det er svært viktig å finne ut om det er mange som har fått slike betenkeligheter, og det er viktig å snakke med dem og diskutere med dem for å vise hvor de tar feil.

For det andre vet vi nå at en handelsavtale kan være mangt. Derfor må vi diskutere dette med handelsavtale med folk, for å finne ut hva de mener om det og for å få spredt vårt syn på hvilke krav som bør stilles til en slik avtale. Som en del av dette bør "hva nå"-heftet spres til flest mulig av de som stemte nei, og ikke bare bli et studiehefte for noen få AKMED-aktivister.

Erfaringene med stand var stort sett gode. Mange så litt rart på oss, og spurte hvorfor vi sto der nå, nå hadde vi jo vunnet, og det hele var over. Men når vi prøvde å vise at ja-siden fremdeles fortsatte sin kamp, og at vi måtte forsvare den foreløpige seieren vi vant den 25., var de fleste straks med på det. Folk kunne selv vise til ting de hadde lest eller hørt, som viste tydelig at ja-siden ikke hadde gitt opp. De var også enig i at vi måtte passe på at Norge ikke kom inn bakveien, gjennom en omfattende og utviklingsbar handelsavtale. Det spørsmålet de fleste stilte var imidlertid hvordan vi skulle forhindre dette. Og akkurat der har vi ikke noe skikkelig svar å gi. Det var også noen avvisende motstandere som ville vente og se på resultatet av de nye forhandlingene før de gjorde seg opp noen ny mening om dette.

Hovedinntrykket var imidlertid at de motstandere vi traff ikke angret på sitt nei-standpunkt, at de delte vår forståelse av at kampen måtte fortsette selv om det var uklart på hvilken måte, og sist, men ikke minst at kjennskapen til frihandel og hva den kan komme til å innebære var svært liten.

Til slutt vil vi oppfordre andre arbejderkomiteer til å følge opp med "hva nå"-stands over hele byen!

AKMED-er

på Bjölsen

Forts. fra side 4

5. Kampen mot fullt medlemskap er fremdeles viktigst, og dyrtidskamper, kamp for 50-milsgrense osv. må underordnes denne. Blir vi lurt med i EEC mens alle våre krefter er konsentrert om den mer nære interessekampen, så er mulighetene straks mye mindre til å få bort moms på matvarer o.l.

Især på dette siste punktet har vi hørt rykter om at ikke alle er enig med oss, og vi vil gjerne høre argumentene til de som mener vi nå kan konsentrere oss om dyrtidskamper.

Bjölens arbeiderkomite mot EEC og dyrtid.

Forts. fra side 3

2. En god del medlemmer er kommet med spørsmål om hvorfor vi ikke svarer på den kapitalflukt som foregår f.eks. med en løpeseddel. Siste del av valgkampen var medlemmer med på utforming av løpesedler gjennom ideer og kritikk. Vi mener det var en god ting som bør fortsette.

Hva bør innholdet av en slik løpeseddel være?

Hvem bør en slik løpeseddel henvende seg til?

industrien, regjeringa, mannen i gata?

Kan man gå imot kapitalflukten ut fra AKMED's antiimperialistiske grunnlag?

Hvordan kan en slik løpeseddel peke framover, se det hele i en større sammenheng? Og ikke bli en papirbit som bare slår fast det økonomiske landsvik?

Hvilken helhet skal den settes inn i?

3. Hvilke andre muligheter har vi for utadrettet arbeid?

Vi håper på ideer til et best mulig arbeidsprogram.

Hva slags materiale skal vi spre? Hva kan gjøres på stands? Hva med underskriftskampanjer? Hvilke typer aksjoner er anvendelige osv!

4. Vi har stilt mange spørsmål - bedt om mange råd i denne avisa. Det bør kunne gi resultater til diskusjonsbladet.

MEN VI VIL FORSÖKE NOE NYTT.

TORS DAG 2/11 kl. 19⁰⁰ - 20³⁰

vil vi lage en uformell sammenkomst for alle interesserte i
URANIENBORGVEIEN 11, 1. etasje.

En kveld med spørsmål og svar - ideer - diskusjon og kultur. Vi vil ha et panel med folk fra O/A-ledelsen og framskredne lokalkomiteer.

Vi setter store forhåpninger til denne kvelden - og ser det som begynnelsen til å lage et diskusjonsmiljø i U 11.

MÖT OPP !

PS EEC-motstanderen kommer ca. 6.november !